

'd Opkamer
Komedianten
Stiphout

spelen

**"Wie zwerft
die erft"**

Blijspel in drie bedrijven van Patrick de Smet

19 - 20 - 22 - 24 - 26 - 27 maart

De Stip, aanvang 20.00 uur, voorverkoop via de Rabobank Stiphout

ROLBEZETTING:

DESIRÉE DE BEAUVAURT, oud notaris.....Frans Verhees
 LOUIS, oudste zoon.....Henk de Gouw
 BASTIAAN, jongste zoon.....Hans Rooyakkers
 MONIQUE, dochter.....MARIKE v.Oorschot
 FLAVIE, echtgenote van Louis.....Mayke v.d.Eijnden
 MARIA, echtgenote van Bastiaan.....Marij Hendriks
 KAREL MUSSCHE,
 verloofde van Monique.....Theo Thijssen
 KAMIEL, huisknecht.....Thijs v.d.Elsen
 PHILOMENE, huismeid.....Francine Adriaans
 PODAFIL, zwerver.....Jan Croymans
 LILIANE, ex-vrouw notaris.....Marij v.Deursen
 DOKTER POEYERKE.....Friedy Dekkers
 REGIE.....Wim van Oorschot
 GRIME.....José Croymans
 Annie de Hart
 SOUFFLEUSES.....Annie de Hart
 Friedy Dekkers
 TONEELMEESTER.....Jo de Hart
 INSPECIËNTE.....Friedy Dekkers
 DECOR, BELICHTING, GELUID.....d'Opkamerkomedianten

Meneer Desirée de Beauvaurt, oud notaris en schatrijk, heeft er enorm veel moeite mee, dat zijn drie kinderen, waarvan twee getrouwd, zo goed als niet naar hem omkijken en alleen geïnteresseerd zijn in zijn geld. Een onschuldige maagzweer wendt hij voor als een erge ziek die hem fataal gaat worden. Hij ontbiedt zijn ex-vrouw, zijn twee zonen en zijn ongehuwde dochter. Ondertussen komt een "zwerver" roet gooien in de snode plannen van huismeid Philomène en knecht Kameel. Want ook zij willen hun deel van de koek, wanneer het bekend raakt, dat meneer Desirée zijn testament gaat opmaken. Dit met het oog op zijn, zoals hijzelf voorspelt, naderend einde. Met een list wil de notaris, geholpen door de "zwerver" Podafil, van zijn ex-vrouw en kinderen, hun ware ziel blootleggen. Hoe dat alles afloopt, dat merkt U verder wel. Het spel speelt zich af ergens in het Vlaamse land in de vijftiger jaren. Het smeulge, bloemrijke Zuidnederlands van de schrijver is door de regie van d'Opkamerkomedianten "naturel" overgenomen. Men ontkomt bijna niet aan het gevoel, dat de Vlaamse schrijver de eenwording van Europa, wat betreft het Belgisch-Vlaams-Nederlands taalgebruik een handje heeft willen helpen. Wij wensen U 'n plezierige avond met dit spel.

De spelers en speelsters en allen die er als "de cast" van d'Opkamerkomedianten bij betrokken zijn.

THEATER

d'Opkamerkomedianten willen glimlach bij publiek

'Wie zwerft die erft', blijspel Stiphoutse toneelgroep d'Opkamerkomedianten, vrijdag 19, zaterdag 20, maandag 22, woensdag 24, vrijdag 26 en zaterdag 27 maart. Alleen voor de voorstellingen van maandag en woensdag zijn nog kaartjes verkrijgbaar bij de Rabobank in Stiphout. De uitvoeringen beginnen om 20.00 uur in gemeenschapshuis De Stip.

Voor de zestiende keer voert de Stiphoutse toneelgroep d'Opkamerkomedianten een blijspel op: 'Wie zwerft die erft'. En daarmee voorziet deze toneelgroep in een behoefte, want zes avonden lang is het volle bak in gemeenschapshuis De Stip. Wim van Oorschot (67) is de grote man achter de schermen. Hij verzorgde de keuze van het stuk, de bewerking en uiteindelijk ook de regie.

„Eigenlijk zijn we nu twintig

jaar bezig, waarvan zestien jaar als zelfstandige toneelgroep", vertelt Van Oorschot. „Ik ben als jongeman begonnen bij de KPJ, waar ik later ook cultureel adviseur geworden ben. Ik heb eigenlijk heel weinig zelf gespeeld, meestal was het werk achter de schermen. Toen er, jaren terug, een groot toneelstuk moest worden opgevoerd, kwamen ze eigenlijk automatisch bij mij terecht. Maar zo ging het in de meeste plaatsen."

ROLLEN VERDELEN

Het werken aan een nieuw stuk begint voor Van Oorschot direct na de opvoering van het vorige. „Ik begin met het lezen van allerlei stukken. Ik durf wel te stellen dat ik vrijwel alles wat er op dit gebied bestaat, gelezen heb. Want er komt weinig bij, en ik lees steeds zo'n kleine

honderd stukken door. Ik vind niet gauw iets goed. En het stuk moet bij mijn mensen passen." Als er een stuk goed genoeg is bevonden, dan gaat Van Oorschot de rollen verdelen. Het stuk wordt door hem 'naar de spelers toe' geschreven. „Iedereen mag ook tot op zekere hoogte iets aan zijn rol veranderen. We werken met z'n allen toe naar een zeker evenwicht in het stuk. Iedereen moet even belangrijke zijn. Als ik wel eens professionele stukken op tv zie, dan denk ik: 'ga toch naar huis'. Want daar eist de hoofdrolspeler alle aandacht op."

Ook het decor wordt door hem ontworpen. Vroeger deed hij dat alleen, tegenwoordig met twee man. „Die decors worden met zorg gemaakt. En we krijgen daar ook veel complimenten

ten over van andere toneelgroepen." Enkele jaren geleden maakte een heus konijn deel uit van het decor. Het konijn was drachtig, en wierp een serie nakomelingen. Prompt werd het publiek 's avonds getraceerd op beschuit met muisjes.

ACHTERGROND

Van Oorschot hoeft niet zo nodig in de publiciteit. De bescheiden Stiphoutenaar laat diverse malen weten dat die 'rol achter de schermen' hem eigenlijk het beste bevalt. „Ik blijf liever op de achtergrond. De spelers zijn het belangrijkste", vindt-ie. De kleine rollen zijn in zijn ogen erg belangrijk. „Iemand met een grote rol kan zich herstellen van een zwak moment. Maar iemand met een kleine rol moet er staan. Die komt het podium op, en dan

moet het gebeuren. Hij kan het zich niet veroorloven om een fout te maken."

Het blijspel 'Wie zwerft die erft' is geschreven door Patrick de Smet. Een schatrijke oud-notaris kan niet verkroppen dat zijn kinderen nauwelijks naar hem omkijken en alleen in zijn geld zijn geïnteresseerd. Met een list probeert hij de ware ziel van zijn kinderen bloot te leggen.

Het speelt zich af in het Vlaanderen van de jaren '50. „Het is een moeilijk stuk", meent Van Oorschot. „Ik weet niet of het aan zal slaan, maar dat weet ik nooit tevoren. Ik heb het liefst dat de mensen de hele avond glimlachen. Dat is beter dan dat drie keer het plafond naar beneden komt en dat het voor de rest een slap verhaal is."

d'Opkamer Komedianten Stiphout

"WIE ZWERFT DIE ERFT"

Evenals vorig jaar speelden d'Opkamer komedianten een blijspel afkomstig uit België.

Het Vlaamse taalgebruik in het stuk "Wie zwerft die Erft" van Patrick de Smet, gaf op zichzelf al een bijzondere sfeer op het toneel.

Voor de spelers was het echter geen eenvoudige opgave om allemaal in de Vlaamse rollen te blijven. Het belangrijkste doel van d'Opkamer-komedianten is: het brengen van ontspanning en plezier voor jong en oud; en daarin zijn ze volledig geslaagd. Het verhaal was eenvoudig en vaak voorstelbaar. Dat maakte het er voor de spelers niet gemakkelijker op, want het publiek zit dan ook te wachten op bepaalde acties.

Naast de teksten moesten ze ook nog de karakters vormgeven. Voor de stokoude notaris was dit best een zware opgave want hij had soms meer moeite met het inhouden van zijn lach, dan met het uitbeelden van de ouderdomsverschijnselen.

Frans Verhees speelde deze rol met verve. De drie kinderen van de notaris hadden allemaal zo hun eigenaardigheden. Dit werd al meteen bij hun opkomst tot uitdrukking gebracht. De dominante oudste zoon, gespeeld door Henk de Gouw, kwam de erfenis wel even regelen.

Zijn liefvallige vrouw, Mayke van de Eijnden, moest op de achtergrond blijven, en zich vooral nergens mee bemoeien. Voor de jongste zoon, Hans Rooijakkers, was dit precies omgekeerd. Zijn vrouw, Marij Hendriks, dirigeerde hem van A tot Z over het toneel en ook hij mocht zich nergens mee bemoeien. De jongste dochter (Marike van Oorschot) was ook al niet gemakkelijk voor haar verloofde, Theo Thijssen, De ex-vrouw van de notaris gespeeld door Marij van Deursen, zorgde met haar Frans accent, en gestoken in een "Vlaams klee", voor de nodige hilariteit.

Tussen het familiegeweld door, werkten de huishoudster, Francine Adriaans, en knecht Thijs v.d. Elsen, aan hun plan om ook een deel van de erfenis te bemachtigen. Zo ontstonden allerlei komische situaties, tot groot genoegen van het publiek.

De oude notaris zag hoe zij allen zaten te wachten op zijn dood. Met behulp van een zwerver, Jan Croymans, bedacht hij een plan om hen duidelijk te maken, dat geld niet gelukkig maakt. Maar voordat iedereen dit door had, vielen er nog rake klappen. De zwerver was toevallig ook dokter, en in die rol zag hij kans de familie van de notaris op de juiste wijze te manipuleren. Met zichtbaar plezier wist hij de schuchtere Flavie (Mayke v.d. Eijnden) en de jongste zoon Bastiaan (Hans Rooijakkers) te overtuigen van hun rechten en mogelijkheden.

En dochter Monique (MARIKE van Oorschot), bracht hij de kunst van het kussen bij. Zo bewerkte de dokter de familieleden en iedereen in de zaal zag al met spanning uit naar de gevolgen, die niet uitbleven. Er moesten rake klappen vallen. Flavie, gaf haar echtgenoot een geweldige draai (om) tegen zijn oren, tot groot vermaak van het publiek. En Bastiaan gaf zijn vrouw een flinke veeg uit de pan. De jongste dochter liet haar verloofde vervolgens flink blozen van haar avances.

Tegelijkertijd kwamen allen tot het inzicht dat geld niet gelukkig maakt, en de notaris wees de zwerver, alias dokter, aan als erfgenaam van zijn vermogen.

Dit alles speelde zich af in een schitterend decor, want ook daarin was de Vlaamse stijl terug te vinden. Naast de spelers zijn er natuurlijk nog heel wat mensen, die zich hebben ingezet voor het slagen van dit blijspel.

Achter de schermen wordt heel wat werk verzet, en de voorbereidingen duren maanden.

Het grimeerwerk, de belichting, het geluid, de decorbouw enz. het moet allemaal aanwezig zijn op het juiste moment. Maar ook hierin hebben D'Opkamer-komedianten veel ervaring en het liep dan ook weer op rollekes. Regisseur Wim van Oorschot kan dan ook trots zijn op zijn "cast" want ze hebben het "ferm gedaan".

Wij wachten met spanning af wat ze volgend jaar in petto hebben.

Opkamer komedianten bedankt voor de fijne avonden.

De Redactie.

Vlaamse sfeer knap gevangen

d'Opkamerkomedianten met 'Wie zwerft die erft' van Patrick de Smet in zaal De Stip, Stiphout, vrijdagavond 19 maart. Regie: Wim van Oorschot. Heropvoeringen 20, 22, 24, 26 en 27 maart, eveneens in De Stip.

(Door Erik Vink)

d'Opkamerkomedianten uit Stiphout hebben hun stukken de afgelopen jaren uit Vlaanderen gehaald. Bij gebrek aan beter, mag je denken, want blijspelen die de moeite van het spelen inderdaad waard zijn, lijken aan deze kant van de grens steeds spaarzamer gezaaid. Toch valt ook op dit olijke spel in drie bedrijven het een en ander aan te merken. Notaris in ruste ziet hoe kinderen en personeel, alsmede ex-echtgenote, als ware geldwolven op zijn erfenis wachten. Met de hulp van een zwerver, toevallig ook dokter, broedt hij een plan uit om de aspirant-erfgenamen te doen inzien hoe laag bij de gronds hun gedrag is. Hij doet zich veel zeker voor dan hij is, wanneer een onbeduidend maagzweertje blijft o,spelen. Een aardige plot, hoewel voor- spelbaar uitgewerkt. Daarbij verliest de schrijver zich in te lange scènes met dito monologen. Uiteindelijk loopt hij zelfs zijn einde voorbij en valt het doek pas na de zoveelste climax, wanneer werkelijk alle

eindjes weer aan elkaar geknoopt zijn. Hier had iemand met een flink rood potlood het nodige moeten schrappen. Het had d'Opkamerkomedianten zonder meer een betere komedie opgeleverd.

Niet dat er nu weinig te lachen valt. Integendeel. Trefzeker zijn de rollen ingevuld, op de eerste plaats door Frans Verhees te kiezen als de notaris en Jan Croymans als de zwerver. Zij vormen de dragende krachten in het stuk, trekken zich niks aan van de ellelange zijsporen en blijven geloofwaardig van de eerste tot de laatste minuut. En zij geven de voorzetten, waardoor die prachtige typetjes van kinderen, voortreffelijk neergezet door onder anderen Marij Hendriks als schoondochter Maria, het ene na het andere lachsalvo kunnen scoren. Gaandeweg heb je dan ook Francine Adriaans als de huishoudster en Thijs van de Elsen als de knecht in hun rollen kunnen zien groeien. Zoals zij dat goedbedoelende stel gestalte geven: grandioos. Bovendien is hier nu eens geen sprake van onderbroekenlol, maar van onvervalste - zij het soms wat oubollige - humor.

De Vlaamse sfeer blijkt knap gevangen, ook door dat schitterende decor. Dat niet iedereen even goed raad weet met het Vlaams (en het Frans!) en dat de grondtoon van dit Belgische blijspel Helmonds blijft, was de Stiphoutse toneelgroep met deze zeer verzorgde uitvoering eigenlijk al bij voorbaat vergeven. De schrijver had zich in het Nederlandstalig amateurtoneel nauwelijks betere vertolkers kunnen wensen. Chapeau!